

nebo liberální. Prohlubuje se tím, že dávám Bohu v životě větší prostor, trávím s ním víc času. Skutečně s Bohem, ne se službou, ne s tím, co dělám (i když jsem třeba kazatel nebo sociální pracovník) – ale s Bohem.

Když Marie Terezie zavedla školní docházku, vyučovalo se na nejnižším stupni třem základním předmětům, takzvanému „triviu“: čtení, psaní, počítání. To byly „triviální“, nejzákladnější znalosti. Na univerzitách se „trivium“ skládalo z gramatiky, rétoriky a dialektiky. Jaké je trivium vztahu s Bohem, trivium duchovního života, trivium spirituality? Studium Bible, modlitba, rozjímání. Triviální disciplíny. Tady se rodí posun ve vztahu s Bohem – ten skutečně živý, reálný posun se rodí jen tady, nikde jinde. I kdybychom se po škále mezi konzervativností a liberálností posouvali sem a tam, i kdybychom si ošoupali podrážky na misijních cestách, i kdybychom jako kazatelé kázali, jako učitelé učili a jako administrátoři administrovali ze všech sil, do roztrhání těla, náš skutečný vztah s Bohem se živí tím triviem, ne naší službou ani naším posunem na škále formy.

A tak je dobře, že lidé mají radost z toho, že kladou důraz na jiné věci než dřív. Určitě je to dobré, vždyť víra je proces, ne stav. Ale vztah s Bohem, skutečný vztah s živým Bohem, ten s tím nesouvisí – Bůh se neptá na náš konzervativismus či náš liberalismus. Bůh touží mít s námi společenství, které umožňuje růst, triviální společenství. Číst, modlit se, rozjímat – o tom nezbytně je život křesťana. Z tohoto triviálního života s Bohem vychází služba, kázání, učení, řízení, výchova dětí, životní postoje, návyky i touhy. Položit na místo toho trivia cokoli jiného, byť dobrého, čistého a svatého, by byla jen marnost a honba za větrem.

Vodácky speciál pod Tatrami

Máme za sebou nádherné zážitky zo slovenských hôr, ktoré sme pozorovali z ich najspodnejšieho údolia pod Tatrami. A to splavovaním riek, ktoré sa ako jediné na Slovensku dajú označiť za severské. Vlievajú sa totiž do Severného mora. Dunajec, Poprad a Slovenský Raj so svojimi roklinami a vodopádmi sa stali naším školiacim strediskom na výcvik nových sprievodcov pri vodných dobrodružstvách našich mladých pathfinderov na Slovensku. Práve tak bol zameraný tohtoročný vodácky špeciál, na ktorom bolo skoro 40 vodcov zo Slovenska.

Není-li to nemožné...

Kamil Majer

Letošní Helfštýn proběhl ve dnech 10.–12. června 2022. V pátek jsme se po třech letech opět setkali u rekreačním středisku u Kateřiny s krásným výhledem na Štramberskou Trúbu. A už při příjezdu jsem cítil velkou vděčnost Bohu za to, že se na Helfštýně můžeme setkat osobně. Rovněž předpověď slibovala dobré počasí.

Vše začalo večerním programem, kde nás po úvodu a chválách navštívil „Sir Nicholas Winton“. Člověk, který svůj život nasadil pro to, aby zachránil několik stovek převážně židovských dětí před transportem

do koncentračních táborů. Přiblížil nám svůj původ a to, co na Helfštýně dělá. Každé skupině dětí pak dal úkol, aby do rána vyřešily zadanou hádanku.

V sobotu jsme začali chválami Boha a Nicholas jako hlavní řečník nás vtáhl do děje. Mluvil o tom, jak bylo náročné vybrat dítě a pak zařídit adopci, dopravu, víza a další věci, aby se židovské děti mohly dostat do bezpečí. Byla to neskutečná Boží ochrana a podpora, která jej všim provázela. Toto

dopolední vyprávění bylo přerušováno úkoly, ve kterých se skupinky připravovaly na to, že samy budou muset jednoho člena skupinky zachránit. Jméno zachráněného dítěte v každé skupince se účastníci dověděli vyluštěním šifry. Navíc museli včas nasednout na vlak ze Štramberku v 16.21 hod.

Odpolední hra byla vlastně cestou k vlaku, během níž museli účastníci získat vše potřebné pro odjezd. Na jednotlivých stanovištích získali padělek víza, zdravotní potvrzení, potvrzení o adopci, peníze na cestu a samotnou opravdovou jízdenku na vlak. Z 20 skupin se 18 skupinám podařilo to vše včas stihnout a zachráněného člověka posadili na vlak. Tímto momentem se program rozdvajil. Skupinky se vrátily do kempu a účastníci se postupně navečeřeli.

Ale asi vás zajímá, co se stalo s těmi zachráněnými. Ti vystoupili na další vlakové zastávce a auty byli dovezeni do kempu, kde je v uzavřeném sále čekalo pohoštění. Dostali jsme se jako by do „Anglie“. Zkoušeli jsme se vžít do toho, jaké to muselo být pro ty zachráněné děti. Poté každý napsal pro svou skupinku dopis, kde jim poděkoval za záchranu. A pak jsme se společně dívali na film Vzepřít se obrům. Po skončení filmu už začal večerní program, kde nás pak Nicholas Winton zavolal a proběhlo radostné shledání, které připomínalo setkání zachráněných dětí se svým zachráncem Nicholasem v jeho 95 letech. A mimochodem, nevím jak vy, ale já si taktó představuji setkání s Pánem Ježíšem. Už aby to bylo!

Ale tím den neskončil, protože co by to bylo za akci bez noční bojovky? Ty byly dvě. Jedna pro mladší, při níž získávali suroviny a nakonec připravili opravdový zákusek, kterým mohli oslavit židovský svátek v hlídaném ghettu. Starší pak hráli noční variantu hry na piráty, kde vydělávali „peníze“.

A pak tu byla ještě neděle, kdy jsme hráli velkou hru. Tentokrát jsme se dostali do „Egypta“, do archeologického naleziště, do jakési pyramidy, která měla 24 místností. No a nás to tam zasypalo. Skupinky musely najít nový východ. A ten skupinky našly tak, že navštěvovaly jednotlivé místnosti a v nich plnily úkoly, a tím se dostávaly k dalším a dalším informacím, které je nakonec přivedly k východu. No to byste museli zažít! A jestli si to nedovedete představit, tak se určitě podívejte na fotografie, které jsou na webových stránkách Klubu Pathfinder.

Při velkém závěrečném nástupu jsme poděkovali všem, kdo se podíleli na přípravě Helfštýna. Ale pravda je, že na jednoho důležitého človíčka se v tom vedru zapomnělo. Poděkovalo se všem, kromě Lukáše Jurečka, a tak si za celý tým dovoluji mu touto cestou poděkovat za skvělou podporu a pomoc při realizaci celé akce a také za to, co vše pro děti v Moravskoslezském sdružení dělá. DÍKY!

A jak jsem začal na počátku chválou Bohu, tak tím bych chtěl také skončit, protože to bylo úžasné, a to vše díky němu, protože jeho láska nás spojuje a jeho požehnání takové akce umožňuje. Haleluja!

Pathfinderský oddíl č. 21 – Mravenci

Petr „Miki“ Müller, vedoucí oddílu Mravenci

Bylo to po prvním Camporee v roce 1994, které se konalo na Oklukách, kdy v České Lípě vznikl oddíl „Mravenci“.

Je jedním ze zakládajících oddílů v oblasti „Severní hvězdy“. Měl jsem tehdy v oddíle samé malé (i vlastní) děti a přemýšlel jsem

o názvu oddílu. Jaký název zvolit pro malé děti, aby to pro ně bylo i motivující. Inspiroval jsem se skautskou myšlenkou – vzít název oddílu z přírody. Tehdy jsem i s dětmi o tom hodně diskutoval – a nakonec to vyhrál „MRAVENEČ“. Je malý, pilný, žije ve společenství, je silný a všichni si navzájem pomáhají... (viz oblíbená knížka „Mládenec Ferda Mravenec“).

Ti první a původní malí „mravenečci“ už dávno odrostli. Nicméně pořád rádi vzpomínají na tehdejší zážitky z akcí, které se svými kamarády v oddíle zažívali. O tom dodnes vyprávějí alba plná fotek z oddílových schůzek, výprav do přírody, cyklovýletů, táborů a ostatních akcí, ať už oddílových, oblastních či celorepublikových, jichž jsme se účastnili.

Současný oddíl tvoří českolipské děti, které nejsou součástí sborového společenství a o Klubu Pathfinder se dozvěděli od svých známých nebo kamarádů. Schůzky se konají

pravidelně každé úterý v naší klubovně. Zde se učíme, opakujeme a zkoušíme tzv. „pathfinderskou latinu“. S naším kazatelem zpracováváme pro oddíl biblické příběhy s praktickými radami do každodenního života. Na našich schůzkách nechybí ani zpívání, hraní deskovek a sportovních her, což dnešním dětem pomáhá od závislosti na počítačích, mobilech a sociálních sítích. Hlavní pravidlo, kterým se zde všichni řídíme, zní: „Hrajeme férově, bereme ohledy na mladší, pomáháme jim a dáváme i jim příležitost si zahrát.“

Město Česká Lípa se nachází uprostřed krásné přírody Českého Švýcarska (Brtníky, Lužické hory, České středohoří), kde trávíme většinu času našich setkávání. Pořádáme zde společně oddílové víkendy (např. spaní v hamakách, táboření pod „širákem“, noční výpravy, lezení po skalách atd.).

Náš oddíl se také aktivně podílí na veřejně prospěšných aktivitách, jakou je například úklid města ke Dni Země

apod. Tuto aktivitu si pokaždé zpříjemňujeme originální soutěží

o nejzajímavější nalezený odpad.

Třetí rok po sobě budeme také péct vánoční cukroví pro zdejší domov důchodců.

Jsem rád, že z Boží milosti a s jeho pomocí mohu již 28 let ovlivňovat životy dětí, poukazovat jim na živého Boha Stvořitele a zasévat do nich „semínka Pravdy“. Děti/mládež jsou přece budoucnost našich sborů (státu) a stojí za to jim věnovat čas. Tam, kde budou mít své kamarády, tam se budou i rádi vracet (sbor – nebo ulice).

Nám se možná časem ztratí z dohledu, ale Bohu ne. Setkávám se s naplněním verše: „*Pouštěj svůj chléb po vodě, a po mnohých dnech jej nalezneš*“ (Kaz 11,1). Dnes si stále více uvědomuji hodnotu svého času věnovaného práci s dětmi a modlitbám za ně.

Kráľovstvo už, alebo až potom?

Ján Šolc (Yan – Malý strom)

Lebo Božie kráľovstvo je medzi vami (Lk 17,21).

Pokojne si môžete vybrať – žiť v kráľovstve, alebo stále len čakať. My sme jedno také neobyčajné kráľovstvo aspoň na chvíľu zažili. Kráľovstvo v Krajine za riekou, ako sme

nazvali naše slovenské Camporee v lete 2022 na Liptove pri rieke Váh. Mohli ste tam stretnúť princeznú, princov, kráľa, kráľovnú, rytierov, elfky, dokonca aj kentaura alebo víly. No v prvom rade odhodlaných bojovníkov za Aslana – kráľa a Stvoriteľa skutočného kráľovstva, za ktoré sa oplatí bojovať. Prežili sme spolu mnoho príbehov, učili sme sa rôznym zručnostiam, podstúpili ďalekú cestu cez hory i po rieke, lovili ryby, učili sa trafiť, dojiť, variť, kosiť, ovládať stroje, vyrábať rôzne umelecké predmety, dokonca aj turban na šatku, a mnoho, mnoho ďalšieho. Videli sme krásne západy slnka za vysoké hory a sledovali uchvacujúci východ slnka spoza Kriváňa. Zapaľovali sme ohne slávnostné aj malé so svojimi najbližšími priateľmi v družine. Zažili sme mnoho zázrakov priamo na vlastnej koži. Stvoriteľ nám daroval nielen krásny areál, ale aj nádherné počasie. V našom kráľovstve boli úžasne ochotní kuchári, „workshopári“, kreatívci

a Aslanovi vlastenci. Sme veľmi vďační za to, že aj v dnešnej dobe sa našlo také množstvo úžasných ľudí, ktorí dokázali spolupracovať a vzájomne sa podporovať.

Spolu s deťmi z celého Slovenska a spolu so svojimi družinami sa rozhodli spojiť sily, urobiť rozhodnutia a vydať sa na cestu za Aslanom. Pre tých, ktorí nevedia, čo znamená Aslan – jeden cudzí jazyk z východu toto slovo prekladá ako LEV. O jednom Levovi z Júdu sa zmieňuje aj Biblia. V nej sa píše, že Lev z Júdovho kmeňa zvíťazil. A to je úžasná správa. Rovnako to bolo aj v našom tábore. Dobrá správa – po grécky evanjelium – je naozaj pre každého, aj pre deti a mladých. On je víťaz. Aj keď bol mŕtvy, žije a zvíťazil... pretože v Jeho očiach máš obrovskú hodnotu! Deti to už zažili – a čo ty? Pridáš sa k nemu? To je posolstvo celej Novej zmluvy a aj to naše. Pathfinder je

hľadač Cesty. Pridaj sa k nám, aby si ju – Ho – našiel.

Pathfinder má obrovský potenciál tiež vo vašom meste. Neváhajte urobiť, čo je vo vašich silách, aby sa deti okolo vás mohli vybrať správnym smerom a mohli objaviť Cestu. Bude škoda, keď práve vy pri tom nebudete. Aslan si svoju Cestu nájde.

